

என்னுடைய பழையை துஷணத்ததைப் பொழிந்து தள்ளினனே..

அது, உங்களிலல்லோருக்கும் திரிந்த பொன்வார்த்தைகள்தாம்.

000000 000000

இன்று, ஒரு முழுநிலவகைக் கண்டனே.

இன்று, உங்கள் அப்பணுக்கு பதைதியம் முற்றிவிடும் என்றும் சொன்னாள்.

“அந்த அழகான நிலவகை ஏன் நீங்கள் புகைப்படம் எடுக்கவில்லை” எனவும் கட்டைடாள்.

புகைப்படத்திற்குள் அடங்காத அழகுநிலா அதுவென்றனே.

நிலவா காய்ந்த இன்னிரவில், நான் ஒரு பதைதியம் தான் என அவளாக்குச் சொல்லத்தவேயையேயில்லை....

ஜன்னலாக்கு வளையே அவளும் அந்த நிலவதைப் பார்த்தபடி இருப்பதைக் கண்டனே.

0000

குளிர்காலத்தின் காலடிகள் கட்டே்கின்றன..

காற்றில் குளிரநீவிட்டது.

இயற்கையின் அசுர ஒழுங்கமைதி பற்றி முன்னரும் எழுதியிருக்கிறனே.

இந்த மூறை எனது அடக்கத்தின் இரண்டு பக்கமும், பல்கணியில் காய்கறி மரங்கள் பயிரிட்டிருந்தனே.

நான் குகையாளோடு தக்காளி தலைசாய்த்துவிட்டது.

கத்தரி பத்தெகுகொண்டே இருந்தது,

இரண்டு மீன்று கையாளோடு இளைப்பாறிவிட்டது.

மிளகாய், என்னபைப்பாலவெ சற்றுக்காரமான உயிர்.

இலகைகளைவிட அதிகமாகக் காய்த்தது.

அடூத்த வாரம், எல்லாச் செடிகளையும் பிடிங்கி எறியவணேட்டும்.

தின்மும் நீர்வார்த்த பொழுதுகள் கவித்துவமானது.

மனிதர்களாவிட, செடிகளோடு பச்சேக்கடியவன் என்பதால்,

000000000:0000000,0000000 000000 & 00000!

Written by - மகைக்கல் (மொன்றியால்) -

Monday, 07 September 2020 08:52 - Last Updated Saturday, 14 November 2020 08:58

அடுத்த வாரம் ஓவ்வொரு சடெடியாக பிடுங்கி எறியும்பதோது,
மனிதர்களோடும் நெருங்க முயற்சிப்பனே.

இல்லலை.....

அடுத்தவருடம், எனது பல்கணியில் மீ ண்டும் எனக்கு நண்பர்கள் துளிர்ப்பார்கள்